

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

meghatalmazással igazolt jogi képviselőm,

útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 26.§. (1) bekezdése és 27. §-a alapján az alábbi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1715-0/2016
Érkezett:	2016 OKT 11.
Példány:	1
Kezelőiroda:	1

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az csődeljárásról és a felszámolási eljárásról törvény 1991. évi XL. törvény - továbbiakban Csódtv.- szabályozatlansága pontatlan szabályozása sérti a jogállamságot a jogbiztonságot, miután nincs pontosan rögzítve a felszámolási eljárásban a hitelező meddig köteles a regisztrációs díjat megfizetni, így a mai napig ellentmondó joggyakorlatot hozott létre a szabályozatlanság, valamint lehetővé tesz visszaható hatályú jogalkotást, jogalkalmazás.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúria megsértette [redacted] tisztességes eljáráshoz fűződő jogait, amikor az adós cég [redacted] felülvizsgálati kérelmét úgy bírálta el, hogy nem rendelkezett a teljes irattal, azt egészen biztosan nem tanulmányozta át, mert akkor más tényállást kellett volna megállapítani, miután a maga a felszámoló a hitelezői igény vitatásában 2010. szeptemberében sem hivatkozott arra, hogy határidőn túl került volna befizetésre a regisztrációs díj, sőt maga is azt állította, hogy a hitelezői igény határidőben került bejelentésre.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy is megsértette a Budapest Környéki Törvényszék [redacted] tisztességes eljáráshoz fűződő jogait, hogy a tartozás elismerés alapján fennálló hitelezői igényét a 2009. november 4-i bejelentéshez képest jelentős késedelemmel bírálta el. A Budapest Környéki Törvényszék késlekedése azt eredményezte, hogy a regisztrációs díj megfizetésének határideje vonatkozásban - és a szabályozatlanság miatt-megváltozott a Kúria joggyakorlata az 2009-2010 évi joggyakorlathoz képest, így 2016-ban elfogadott Kúriai joggyakorlathoz a hitelező nyilván nem tud alkalmazkodni 2009-2010-ben.

A fentiek okán - a jogbiztonságban és a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogosultság- szíveskedjenek a Kúria Gfv.VII. 30. 048/2016/6. sorszámú végzését megsemmisíteni. A Kúria megsértette az Alaptörvény B. cikk. (1) pontjában foglalt jogbiztonságot és jogállamságot, valamint megsértette [redacted] tisztességes eljárásához fűződő jogait így megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltak, valamint visszaható hatályú jogalkalmazásával (2009-es joggyakorlat más volt) megsértette az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésébe foglalt jogalkalmazás

egységesítésének követelményét, mert a 2014-től megjelenő joggyakorlatot visszaható hatállyal alkalmazta 2009-es eseményekre, a hitelező hátrányára ezért a Fővárosi Ítéltábla végzést megváltoztatta - a Fővárosi Ítéltábla határidőben történt hitelezői igényként kötelezte a felszámolót- a Kúria azonban határidőn túli hitelezőként rendelte nyilvántartásba venni.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés (ek), bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

Kúria Gfv.VII. 30. 048/2016/6. sorszámú végzése 2016. augusztus 8-én került kézbesítésre

A Csódtv. szabályozási hiányosságai miatt indítványozzuk a jogi szabályozás pontosítását a regisztrációs díj határidejének megfizetése vonatkozásban, mert a Csódtv. 28. §-a csak a 40 napos hitelezői igénybejelentésről rendelkezik, míg a Csódtv. 46. §. (7) bekezdése csak arról, hogy akkor válik valaki hitelezővé, ha regisztrációs díjat megfizeti, ellenben a regisztrációs díj megfizetésnek határidejéről egyik sem. A regisztrációs díj meg nem fizetése a jogszabály szerint csak azzal a jogkövetkezéssel jár, hogy addig nem gyakorolhatja a hitelezői jogait.

A Fővárosi Ítéltábla mai napig élő gyakorlata az, hogy a jogvesztő határidőben, kell a regisztrációs díjat megfizetni, azaz a jelen eljárásra vonatkozó 1 éven belül, míg a Kúria ezzel szemben a Csódtv. 28. § (2) bekezdés f) pontja szerint fogadja el az újabb és indokolatlanul szűkebb jogértelmezése és joggyakorlata szerint 40 napon belül.

46. §. (5) A felszámoló külön nyilvántartásba veszi

a)

b) a 28. § (2) bekezdés f) pontjában előírt határidőben bejelentett követeléseket, és

c) a 28. § (2) bekezdés f) pontjában előírt határidőn túl, de egy éven belül bejelentett követeléseket.

(6) A felszámoló a az (5) bekezdés a) és b) pontja szerinti követeléseket a bejelentési határnapot követő 45 napon belül köteles felülvizsgálni, az érdekeltekkel egyeztetni és a vitathatónak minősített igényeket elbírálás végett 15 napon belül a felszámolást elrendelő bíróságnak megküldeni, s ezen felülvizsgálat eredményeit az 50. § (2) bekezdésében előírt közbenső mérlegbe építeni.

(7) Az (5) bekezdésben meghatározott követelések - kivéve az 57. § (1) bekezdés a) és c) pontjában foglalt követeléseket - nyilvántartásba vételének a feltétele, hogy a hitelező a követelése 1%-át, de legalább 1000 Ft-ot és legfeljebb 100 000 Ft-ot a bíróság Gazdasági Hivatala által kezelt elkülönített számlára - a bírósági ügyszámra hivatkozással - befizessen, és ezt a felszámolónak igazolja. A hitelezők által befizetett összeget mint hitelezői követelést, az 57. § (1) bekezdésének f) pontja szerint kell besorolni.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

B cikk (1) bekezdés- jogállamiság, jogbiztonság visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalma

XXVIII. cikk (1) bekezdése tisztességes eljáráshoz fűződő jog

Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésébe foglalt jogalkalmazás egységesítésének követelményét sértette meg Kúria azzal, hogy 2009. szeptemberi joggyakorlattal szemben és 2009-2010-ben a Kúria által megkövetelt jogkövető magtarást utólagosan átértékelte és 2016-ban jogvesztőnek ítélte meg, jogalkalmazás egységesítésének – amely nyilván nem történhet visszamenőleges hatállyal történő átértékeléssel csak az adott időszakra elfogadott joggyakorlat szerint- követelményét sértette meg. Miután visszaható hatállyal azért sem értékelhette át, a mert jogerősen lezárult ezen eljárás és a Fővárosi Ítéltábla megállapította hogy hitelezői hogy határidőn belüli. A visszaható hatályú jogalkotás nem eredendően bűn, akkor, ha az előnyöket állapít meg a jogkövetőkre, illetőleg a folyamatban lévő eljárásokban is lehet azt alkalmazni, ha jogerősen nem zárult le a jogvita elbírálása. Azonban a Kúria joggyakorlata ezen két kritérium egyikének sem felel meg és értelmezése alapvetően szembe helyezkedik a **Csődtv. preambulával**, amely szerint a jogalkotó ezen törvényt a hitelezők érdekében alkotta meg. Nyilván nem megengedhető egy olyan jogértelmezés, amelyet a Kúria kíván meghonosítani, hogy az adós érdekében, indokolatlanul és visszaható hatállyal szűkíti, módosítja a hitelezők kötelezettségeit. Itt kell megjegyezni, hogy a Kúria még a saját maga korábban hozott is szembe megy amikor 40 napon belül rendeli a hitelezői díjat megfizeteni, miközben a korábbi, saját maga által hozott határozat a jogvesztő határidőben (Csődtv. 46. § (7) bekezdés) rendeli a regisztrációs díj megfizetését.

Ugyani a Kúriai Határozatok között 219. számon megjelent, 2014. február 11. napján kelt Gfv. VII. 30.158/2013/7. számú végzésben kifejtettek: aki legalább a jogvesztő határidőn belül nem fizeti be a nyilvántartásba vételi díjat, nem válik az adós felszámolási eljárásában figyelembe veendő hitelezőjévé. Tehát ebből az következik, hogy a jogvesztő határidőn belül szükséges befizetni a regisztrációs díjat, amelynek a hitelező a rá vonatkozó szabályok alapján eleget tett. Utalunk ehelyütt arra, hogy a fenti Gfv.VII.30.158/2013/7. számú döntés azért tartotta meghaladottnak a korábbi BH2001. 240. jogesetet, mert jelentős jogszabályváltozások történtek. A mi olvasatunkban ez annyit jelent, hogy a jelen felszámolási eljárásra hatályos Csődtv. a jelentős jogszabályváltozásokat megelőző, a 2009. június 9-i jogszabályok vonatkoznak, így álláspontunk szerint a 2009. június 9-i állapotnak megfelelő jogszabály értelmezést és joggyakorlatot kell figyelembe venni.

A Csődtv. preambuluma:

„Az Országgyűlés a fizetésektelen gazdálkodó szervezeteknek csődeljárás útján történő újjászervezése, ha pedig ez nem lehetséges, felszámolás útján való megszüntetése, valamint a fizetőképes, de tevékenységüket megszüntető gazdálkodó szervezetek végelszámolásának szabályozása és a hitelezői érdekek védelme érdekében a következő törvényt alkotja:”

3. A közvetlen érintettség kifejtése

(az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

Tényállás:

A [REDACTED] „f.a.” felszámolását a Pest Megyei Bíróság 1.Fpkh.03-09-001602. számú végzésével rendelte el a [REDACTED] 2009. június 9-i felszámolási kérelme alapján. A felszámolási eljárás megindítása 2009. október 1. napján jelent meg a Cégközlönyben.

A hitelező (panaszos) 2009. november 4 –én a Csódtv. 28. §-a alapján 40 napon belül 50.000.000.-Ft és kamatai hitelezői igényt terjesztett elő a [REDACTED] „f.a.” felszámolójához és csatolta a hitelezői igényének alátámasztásra szolgáló engedményezési szerződést és jelzálogjog biztosító szerződést. Kérte a felszámolót, hogy jelölje meg, hogy a regisztrációs díjat hová tudja teljesíteni.

A felszámoló ezen levélre nem válaszolt, tehát nem közölte, hogy hová és meddig kell a regisztrációs díjat megfizetnie a hitelezőnek. A hitelező 2010. szeptember 24-én az akkor irányadó joggyakorlat szerinti 1 éves határidőben (2009. június 9-i jogszabályok szerint) belül megfizette a regisztrációs díjat. Éppen ezen a napon kelt – miután átküldtük e-mail útján a regisztrációs díj megfizetésének igazolását- a felszámoló 2010. szeptember 24-i beadványában hitelezői igény vitatást terjesztett elő, amelyben nem létezőnek tartotta a hitelezői igény és állította, hogy az ugyanaz, mit a [REDACTED] követelése ezért kérte azt elutasítani. A felszámoló elfogadta a regisztrációdíj megfizetését akként, hogy az határidőben történt, erre vonatkozólag ezen beadványában semmilyen észrevételt nem terjesztett elő. A hitelező ezzel párhuzamosan, 2010. október 9-én kifogást terjesztett elő a felszámolóval szemben, azért mert a felszámoló a számára nyitva álló 45 napos határidőben a Csódtv. 46. §. (6) bekezdése szerint nem vitatta a bíróság előtt hitelezői igényt, de nyilvántartásba sem vette azt, így mulasztást követett el. A Pest Megyei Bíróság a fenti két ügyet, tehát a felszámoló által betervezett vitatott hitelezői igényt és a hitelező általi kifogást egy ügyiratszámra iktatta (1.Fpkh.13-2010-000116) majd [REDACTED] hitelező igényét 6. sorszámú, 2011. február 15-i végzésével elutasította. Az indoklásban nem szerepel, hogy a regisztrációs díjat késve fizette volna meg panaszos, hanem annak jogalapját kifogásolta a bíróság, teljes egészében átvéve a felszámoló indokait. A hitelező fellebbezése folytán a Fővárosi Ítéltábla 11.Fpkhf. 44406/2011/7. sorszámú, 2012. január 19-i keltű végzésével a fenti végzést hatályon kívül helyezte, mert a két ügy egyesítése folytán a kifogásban nem folyt bizonyítás és érdemi döntés sem. Kifejtette, hogy bizonyítási eljárást kell lefolytatni a kifogás tárgyában és tartozás elismerés szabályai szerint a felszámolónak kell bizonyítania, hogy a tartozás nem áll fenn, megszűnt vagy érvénytelen. A Fővárosi Ítéltábla sem veti föl, hogy a regisztrációs díjat késve fizette volna meg a hitelező/panaszos. A megismételt eljárás a Budapest Környéki Törvényszék immár új ügyszámon 1.Fpkh.13-2012-000029. számon folytatta. 2012. július 25-i végzésével felhívta a panaszos hitelezőt, hogy a

követelése jogalapját támasztja alá. A hitelező részletes nyilatkozatában és iratcsatolásában ezt megtette, majd a törvényszék majdnem egy év múlva, 2013. június 5-én a felszámolót felhívta, hogy erre nyilatkozzon. A felszámoló 2013. június 26-i nyilatkozatában immár nem jogalap nélküliségre hivatkozott, hanem érvénytelenségre, mely szerint „színlelt” a szerződés. Ezt követően – bár döntési helyzetben volt a törvényszék mégsem döntött. Majd 2013. július 4-i beadványában a hitelező csatolja a felszámoló 2013. július 1-i beadványát, amely szerint a Debreceni Törvényszék előtti 9.G.40056/2011. számú érvénytelenségi keresetétől eláll.

A törvényszék azonban nem döntött, hanem felfüggesztette az eljárását a fenti ügy jogerős befejezésig az 1.Fpkh.13-2012-00029/12. sorszámú, 2013. október 9-i végzésével, jóllehet az senki nem kérte és a felszámoló bejelentette az érvénytelenségi keresettől történt elállást. A Debreceni Törvényszék és a Debreceni Ítéltábla is elutasította a felszámoló, illetőleg az adós kereseti kérelmét. 2014. november 24-én a hitelező kérte az eljárás folytatását. Az ügy újabb ügyiratszámot kapott, **1.Fpkh.13-2014-00295.** számon. A törvényszék 2014. december 8-án hívta föl a felszámolót, hogy észrevételeit megtegye. A felszámoló 2014. december 22-i keltű észrevételében elsősorban a követelés elévülésre hivatkozott, és csak másodsorban egy friss Kúria döntésre mely szerint a regisztrációs díjat a panaszos késve fizette ki. A törvényszék 1.Fpkh.13-2014-000295/4 sorszámú végzésével ismét elutasította a hitelezői igényt ismét a felszámoló érveit átvéve és utalva a felszámoló által felhozott a Kúria Gfv.VII.30.158/2013/7 sorszámú 2014. február 11-i határozatára. Azonban nem teljesen vette át a Kúria érdemezését, mert nem a 40 napos bejelentési határidőt vette alapul, hanem a 180 napos jogvesztő határidőt írta elő a regisztrációs díj megfizetésnek. A panaszos fellebbezést terjesztett elő, amelyben előadta, hogy tévesen tárta föl az irányadó, hatályos jogot a törvényszék, miután a jelen felszámolási eljárásra a 2009. június 9-i Csódtv. szabályozása vonatkozik, így a Kúria említett döntése már csak emiatt sem lehet rá irányadó, mert az a későbbi Csódtv. értelmezéshez kapcsolódik, ugyanis ott a jogvesztő határidő már 180 nap volt, jelen felszámolási eljárásra azonban a jogvesztő határidő 1 év, így mivel a hitelező 40 napon belül bejelentette a hitelezői igényét és 1 éven belül befizette a regisztrációs díjat, így határidőben bejelentett hitelezői igényként kérte kötelezni a felszámolót a követelés nyilvántartásba vételére. A Fővárosi Ítéltábla 11.Fpkhf.43.719/2015/6. sorszámú, 2015. szeptember 23-i végzésével megváltoztatta a Budapest Környéki Törvényszék hitelezői igény elutasító határozatát és kötelezte a felszámolót, hogy azt határidőn belüli, ún. „D” kategóriában vezesse be. Az Ítéltábla hivatkozott arra, hogy a törvényszék tévesen állapította meg az irányadó jogszabályokat ezért utasította el a hitelezői igényt, miközben a jelen felszámolási eljárásra a Csódtv. 2009. június 9-én hatályos jogszabályai az irányadók és abban még a jogvesztő határidő 1 év volt, és miután a bírói gyakorlat szerint a regisztrációs díjat a jogvesztő határidőben kell megfizetni – törvényi szabályozás hiányában- így azt a hitelező a rá irányadó jogszabályok szerint teljesítette a regisztrációs díj megfizetést és határidőn belüli hitelezőként kell nyilvántartásba venni.

A felszámoló felülvizsgálati kérelmében továbbra is a Kúria 2014. február 11-i más ügyben hozott döntésre hivatkozott, amely 40 napban jelölte meg a regisztrációs díj megfizetésének kötelezettségét. A hitelező felülvizsgálati kérelmében részletesen kifejtette, hogy nem tud alkalmazkodni 2009-ben – jogi szabályozatlanság miatt- egy olyan új Kúria joggyakorlathoz amely öt év múlva, 2014-ben jelenik meg . A hitelező részletesen kifejti azt is, hogy a Kúria eseti döntésének az az indokolása, hogy a jogszabályok változása miatt volt szükséges újra értelmezni a regisztrációs díj megfizetésnek határidejét, azonban a jelen felszámolási eljárásra a Csódtv módosítása előtt jogszabályok vonatkoznak, tehát a korábbi joggyakorlat alapján szükséges elbírálni. Iratbetekintés során észleltünk, mint ahogy az Ítéltábla előtti eljárásban is hogy a Budapest Környéki Törvényszék csak a felfüggesztés után keletkezett aktát és iratokat csatolta, azonban nem csatolta sem a felszámoló hitelezői igény vitatását tartalmazó, sem a hitelező kifogását tartalmazó előzményi iratokat, tehát a felterjesztéshez kizárólag a 2014-ben és 2015-ben keletkezett 295-ös aktát csatolta. A korábbi **1.Fpkh.13-2010-000116. számú** aktát valamint **1.Fpkh.13-2012-000029. számú** aktát külön kezelte, mint befejezett ügyet. Tehát a Kúriának hiányzott a döntéshez kb. az ügy 90%-a, az előzményi akták. Ennek ellenére – bár a tényállás valóban szűkszavú- meghozta a döntését, de szembeötlő, hogy az előzményi akták tényállásait a felszámoló és a bíróságok azon álláspontját nem is értékelte, hogy az eljárással érintett időszakban 2010-ben maga a felszámoló sem vitatta azt, hogy regisztrációs díj határidőben befizetésre került volna. Biztosra vesszük, tehát hogy az előzményi iratok áttanulmányozására a Kúriának nem volt módja. A Kúria döntése teljesen mellőzte a felülvizsgálati ellenkérelem hivatkozásait a változó jogértelmezéssel összefüggésben, és azt, hogy nyilván nem tud alkalmazkodni a hitelező egy 5 évvel később megjelenő jogértelmezéshez és joggyakorlatoz. A Kúria sérelmezett határozata határidőn túli hitelezőként rendelte a hitelezőt nyilvántartásba venni. A Kúria összemosta a hitelezői igény bejelentésnek határidejét és a regisztrációs díj határidejét, mert a törvényi szabályozásból nem következik, hogy mindkettő 40 napon belül szükséges megtenni. Továbbá jogi érvek hiányában azt is felvetette, hogy a hitelező is kifogást azután terjesztett elő, ahogy a regisztrációs díjat megfizette, ebből következtetett az Kúria saját álláspontja helyességére. Ezen okszerűtlen állítás számunkra értelmezhetetlen, miután a jogvita lényege nem az volt, hogy mikor kell a hitelezőt nyilvántartásba venni, hanem az, hogy meddig kell a regisztrációs díjat megfizetni. Ugyanis a regisztrációs díj megfizetésig nem gyakorrolhatja a hitelező a hitelező jogait a törvény értelmezéséből következően, azon nincs arról pontos rendelkezés hogy ezen díjat meddig kell megfizetni, így arról sem, hogy ennek a nem létező határdinek elmulasztásával a hitelező jogvesztést szenved el és csak határidőn túli hitelező lehet. A határidőn túli hitelezői igény jogosultja azonban a hitelezői jogosultságai nagyon szűk körben gyakorolta, az egyezségben vesz részt, a hitelezői választmány alapításban nem vehet részt és a hitelezői igénye csak akkor kell kiegyenlíteni, ha minden más hitelező már kifizetésre került.

Az eljárás megindításnak az oka, hogy a Kúria rosszul választotta meg a hatályos jogszabályokat és nem vette figyelembe, hogy a hitelező amikor 2009 és 2010-, miután nem vitás a [REDACTED] „f.a.” felszámolási eljárására a 2009. június 9-i Csódtv.

rendelkezései vonatkoznak, tehát erre a felszámolási eljárásra még a csódtv. módosítást megelőző jogszabályok vonatkoznak, mert a felszámolási kérelem bíróságra történő beadásnak napja határozza meg a felszámolásra irányadó jogszabályokat és az erre vonatkozó joggyakorlat az irányadó, amelyet a Kúria is elismer, azonban mégsem ezt alkalmazta. Nem vitatott tény volt az, hogy a hitelezői igény, határidőn belül 40 napon belül benyújtásra került. A Csódtv. csak hitelezői igény benyújtásához szab határidőt, azonban a regisztrációs díj meg nem fizetéséhez nem. Tény az is, hogy a regisztrációs díj megfizetése után lehet hitelezőt nyilvántartásba venni. Ezen két szabályozásai különbözőséget, szabályozatlanságot a Kúria is különbözőképpen ítélte meg a 2001-től egészen napjainkig. A Kúria iratok hiányában pedig jogilag jelentős tényeket nem értékelt, nevesül azt, hogy a felszámoló által indított vitatott hitelező igény iránti eljárásban a 2010. szeptemberében a felszámoló nem vitatta az regisztrációs díj határidőben történő megfizetését. Éppen azért, mert erre a felszámolási eljárásra a korábbi jogszabályok és gyakorlat volt az irányadó: nevesül regisztrációs díj meg nem fizetéshez nem fűződött jogvesztő jogkövetkezmény, de a bírói gyakorlat ebben az időszakban megkövetelte az 1 éven belüli regisztrációs díj megfizetését, amelyet a hitelező az akkori joggyakorlatnak megfelelően teljesített. A felszámoló, a felszámoló bíróságoknak is ez volt az egyöntetű álláspontja az alapeljárásban, majd a megismételt eljárás kezdetén is, hogy a regisztrációs díj 1 éven belüli megfizetése – és nem 40 napon belüli- elegendő a határidőn belüli nyilvántartásba vételhez. Majd a felfüggesztés utáni eljárásban a felszámoló 2014-ben egy újabb Kúria döntés alapján kezdte vitatni a regisztrációs díj megfizetése határidőn belül történt volna.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

B cikk (1) bekezdés- jogállamiság, jogbiztonság, normavilágosság követelménye, visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalma és

Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésébe foglalt jogalkalmazás egységesítésének követelményét

A mai napig látható hogy szabályozatlanság miatt három bírósági szintén háromféle jogértelmezést találhatunk. Ha már a bíróságoknál sem egyértelmű a regisztrációs díj megfizetésének határideje, akkor nem várható el a hitelező részéről, hogy mihez alkalmazkodjon, ha későbbiekben teljesen megváltozik a joggyakorlat. Azonban nem is alkalmazható rá a legszigorúbb értelmezés sem, és a szabályozatlanság sem eshet a terhére egy tisztességes eljárás keretében.

A bíróság gyakorlata – ahogy kifejtettünk a felülvizsgálati ellenkrémbe- kezdetben **BH2001. 240.** jogesetre alapult, amely szerint miután nem fűzött a Csódtv. negatív jogkövetkezményeket a regisztrációs díj meg nem fizetéshez. Ezt követően a **bírói gyakorlat** mégis megállapított határidőket és tendenciózus arra az álláspontra helyezkedett, hogy a 40 napon határidőn belül bejelentett hitelezői igényt követően a regisztrációs díjat a **jogvesztő határidőn belül kell megfizetni.** Miután a jelen felszámolási eljárásra hatályos Csódtv. 46. §

(5) és (7) bekezdése szerint a jogvesztő határidő 1 év volt, így megítélésünk szerint határidőben történt a regisztrációs díj megfizetése is. (Ez változott a csődtv. módosításával 2009. október 1-től ez 180 napra).

A Kúria saját döntésével is szembe helyezkedik, és nem hogy a joggyakorlat egységesítése, hanem még inkább a joggyakorlat kiszámíthatatlanságát és eshetőlegességét okozza az a Kúria, akinek az egységes joggyakorlat kialakítása lenne a feladata. Itt hivatkozunk a Kúriai Határozatok között 219. számon megjelent, 2014. február 11. napján kelt Gfv. VII. 30.158/2013/7. számú végzésben kifejtettekre: aki legalább a jogvesztő határidőn belül nem fizeti be a nyilvántartásba vételi díjat, nem válik az adós felszámolási eljárásában figyelembe veendő hitelezőjévé. Tehát ebből az következik, hogy a jogvesztő határidőn belül szükséges befizetni a regisztrációs díjat, amelynek a hitelező a rá vonatkozó szabályok alapján eleget tett. Jelen estben a Kúria mégsem a jogvesztő határidőt (jelen esetben 1 év) tartotta a regisztrációs díj megfizetésének határidejeként, hanem a Céglapban történő megjelenéstől számított 40 napot tartotta a regisztrációs díj megfizetésének határidejeként. Utalunk ehelyütt arra, hogy a fenti Gfv.VII.30.158/2013/7. számú döntés azért tartotta meghaladottnak a korábbi BH2001. 240. jogesetet, mert jelentős jogszabályváltozások történtek. A mi olvasatunkban ez annyit jelent, hogy a jelen felszámolási eljárásra hatályos Csődtv. a jelentős jogszabályváltozásokat megelőző, a 2009. június 9-i jogszabályok vonatkoznak, így álláspontunk szerint a 2009. június 9-i állapotnak megfelelő jogszabály értelmezést és joggyakorlatot kell figyelembe venni.

Megítélésünk szerint is különleges jelentőségű, hogy a jogszabályok áttekinthető, érthető és világosak legyenek. Utalunk arra, hogy Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam – és elsősorban a jogalkotó kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is [9/1992. (I. 30.) AB határozat]. A normavilágosság követelménye tehát a jogállamiságból eredő jogbiztonság alapján részben alkotmányjogi védelemben. A jogalkotásról szóló törvény 18. § (2) bekezdése szerint a jogszabályokat a magyar nyelv szabályainak megfelelően, világosan és közérthetően kell megszövegezni. Az általunk ismert gyakorlat szerint az Alkotmánybíróság a normavilágosság körében a jogbiztonság szempontjait a jogalkotási törvénybeli meghatározásánál erőteljesebben érvényesítette.

Az Alkotmánybíróság több határozatában foglalkozott a jogszabály normatartalmával kapcsolatban fennálló alkotmányos követelményekkel. Ennek során elvi érveléssel mutatott rá arra, hogy a világos, érthető és megfelelően értelmezhető normatartalom a normaszöveggel szemben alkotmányos követelmény. A jogbiztonság megköveteli, hogy a jogszabály szövege értelmes és világos legyen, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon [26/1992. (IV. 30.) AB határozat, 1/1999. (II. 24.) AB határozat]. A jogszabályok rögzített nyelvi formában jelennek meg. Az alkotmányosan is elfogadott jogértelmezésnek megvannak a határai: ez azonban nem kerülhet szembe a jogbiztonság követelményével. A jogalkalmazói jogértelmezés ezért csak olyan működőképes jogszabályra épülhet, amely

világosan kijelöli az adott jogintézmény célját, alkalmazásának kereteit, szempontjait és rendjét, az alkalmazásával érintettek körét, azok jogait és kötelezettségeit és az intézménnyel összefüggésben igénybe vehető jogorvoslati rendet [47/2003. (X. 27.) AB határozat]. Megítélésünk szerint összhangban a fentiekben kifejtettekkel már nem elegendő a jogalkalmazókra bízni a normaszöveg értelmezését, hanem kezdeményezni szükséges erre vonatkozó törvénymódosítást az Csődtv. belső koherenciájának megőrzése érdekében is [1/1999. (II. 24.) AB határozat].

A Csődtv. regisztrációs díj megfizetésére nem tűz határidőt és nem létező határidő elmulasztása nem járhat a hitelező számára azzal a jogkövetkezménnyel, amely szerint határidőn túli követelésként veszik nyilvántartásba, azért mert a szabályozatlanság miatt a norma értelmezése a jogalkalmazó belátása szerint kiterjeszhető vagy leszűkíthető. Az ilyen szabály lehetőséget ad a szubjektív jogalkalmazói döntésre, a különböző jogalkalmazók eltérő gyakorlatára, a jogegység hiányára. Ez csorbítja a jogbiztonságot (1160/B/1992. AB határozat).

XXVIII. cikk (1) bekezdése tisztességes eljáráshoz fűződő jog

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja

Megítélésünk szerint a hitelező hitelezői igény elbírálása indokolatlanul húzódott el 2010. szeptembertől 2016. augusztusig. Indokolatlanul nem hozott döntést évekig a Budapest Környéki Törvényszék a megismételt eljárásban és döntései figyelmen kívül hagyták a hitelezői jogi érveit kizárólag a felszámoló jogi érvein alapult. Ugyanakkor a kifogást soron kívül rendeli elbírálni a Csődtv. 51. §-a. A fentiek alapján megállapítható hogy egy tartozás elismerésen alapuló hitelezői igény elbírálása indokolatlanul húzódott el 6 évig, számtalan esetben fordult elő, hogy a felszámoló észrevételeit nem is kapuk meg a törvényszék pedig enélkül is döntést hozott.

Külön kiemelnénk, hogy a Kúriának nem volt lehetősége az ügyet alaposan áttanulmányozni és átolvasni, miután a Budapest Környéki Törvényszék a 2016. februári felterjesztésében kizárólag a **1.Fpkh.13-2014-00295.** számú aktát, tehát felfüggesztés utáni nagyon kevés iratot tartalmazó aktát továbbította a Kúriára. Az ezt követően, az **1.Fpk.13-2010-000116. számú** akta valamint **1.Fpkh.13-2012-000029.** sorszámú akta felterjesztését, pedig a Kúriának már nem állt módjában figyelembe venni - mert hogy nem is vette figyelembe a határozatából következően- mert azt is késve küldte el a törvényszék.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A Kúria határozatai ellen nincs lehetőség további jogorvoslati eljárásra. Perújítási eljárást nem kezdeményeztünk.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Nem kezdeményeztünk egyéb eljárást.

Kelt: Budapesten, 2016. október 5. napján.

Indítványozó képv.

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, abban az esetben, amennyiben az indítványozó jogi képviselővel jár el
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. [redacted] 2009. november 4-i hitelezői igény bejelentése
4. [redacted] 2010. szeptember 24-i 100.000.-Ft-os regisztrációs díj megfizetése
5. A felszámoló 2009. szeptember 24-i hitelezői igény vitatása
6. Budapest Környéki Törvényszék hitelezői igény elutasító határozata 1.Fpkh.13-2010-000116/6. számú, 2011. február 15-i végzése
7. Fővárosi Ítéltábla 11.Fpkhf. 44406/2011/7. sorszámú, 2012. január 19-i keltű hatályon kívül helyező végzése
8. Felszámoló 2013. június 26-i nyilatkozata
9. 1.Fpkh.13-2012-00029/12. sorszámú, 2013. október 9-i felfüggesztő végzés
10. 2014. november 24-én a hitelező eljárás folytatása iránti kérelme
11. A felszámoló 2014. december 22-i észrevétele
12. Budapest Környéki Törvényszék hitelezői igény elutasító 1.Fpkh.13-2014-00295/4. 2015. január 12-i határozata
13. Fővárosi Ítéltábla 11.Fpkhf.43719/2015/6. sorszámú 2015. szeptember 23-i megváltoztató végzése amely határidőn belüli „D” kategóriába rendeli a hitelezői igényt nyilvántartásba venni

14. Fővárosi Ítéltábla 15.Fpkh.44.035/2014/3. végzése

15. Felszámoló felülvizsgálati kérelme

16. A hitelező 2016. március 6-i felülvizsgálati ellenkérelme

17. Kúria Gfv.Vil.30.048/2016/6 sorszámú határozat